

Tryggheimhelsing

Alex
Bergsåker
s. 4

Oppur
i norsk
s. 8

Minneord
om Tale
s. 6

På messe i Tyskland

s. 5

Vi strekker oss litt lenger...

Tryggheim skular har mange tilsette. Dei deler det kristne livssynet, står ved skulens verdidokument og ønskjer aktivt å fremje målsetjinga ved skulen. Vi er svært takksame for dette. Slik velvilje, of vervilje og umåleleg dugnadsinnsats kombinert med friskulane som eit kallsarbeid er uvurderleg.

Tryggheim-visjon

På Tryggheim ønskjer vi å

- strekkje oss langt for å få eit godt miljø på skulen
- vere oppmerksame på at vi skal gjere kvarandre gode ved å oppmuntre kvarandre
- vere bevisste på at vi må sjå, høyre og respektere kvarandre
- ha skjerpa null-toleranse for mobbing
- ha eit endå betre internatmiljø
- legge litt ekstra kvalitet inn i arbeidet vårt
- arbeide for å integrere fag og tru
- utvikle kunnskap og ferdigheter i fellesskap
- ta Guds ord på alvor
- ta ansvar for Guds skaparverk
- intensivere innsatsen for ein rus- og røykfri skule
- vere ein skule der vi alle gler oss til ein ny arbeidsdag, og der kvar dag gir nistemat for Livet.

Vi strekker oss litt lenger

Desse viktige punkta var det som for tre år sidan danna grunnlaget for skulevisjonen *Vi strekker oss litt lenger*. Forsлага

til visjon frå personalet var noko meir nøkterne og trauste. Det var dette spennstige elevforslaget vi vart einige om. Det er ikkje minst i høve til skulen sitt kristne formål vi ønskjer å vere eit alternativ. Her ønskjer vi å ha eit skikkeleg tilbod på fritida. I skulekvardagen ønskjer vi også å vinne det faglege rom med vår personlege tru. Her vil det vere ein heilskap som er unik for kristne friskular.

Tale

2. mai hadde vi eit fint, men sterkt minnemøte for heile Tryggheim vgs etter lærar Tale Moi Sandvolds bortgang. Både mannen hennar og ein av sørene deltok. Mange elevar satt igjen i stolrekjkene og var berørt av dette. På minnesamværet etter gravferda fekk vi også glimt inn i eit innhaldsrikt liv. Tale var oppteken av menneske – ho elskar menneske. Viktigare enn å ha alt på G, var den gode samtal, verdiar og samvær med medmenneske. Det å vere ekte var viktig for henne, ho hata fasadar – det trur eg ho hadde lært av Jesus, vart det sagt. Eg har aldri høyr det så sterkt, men vi har som kristne eit kall til å vere ærlege og ekte og ikkje skodespelarar.

Glimt frå kvardagen

I mai hadde vi svært god oppslutning

på den årlege bibelgruppeavslutninga på Holmavatn. Vi har mange forskjellige talarar innom Tryggheim. No i vår har vi bl.a. hatt Hege Dalhaug; "Teltmakar, kva er det og kven kan bli det?" og Arnt Magne Granberg; "Kva er det å vere Jesu disippel?". Vi har vidare hatt møteveker med Stein Sandvik, Stein Raunehaug og Ivar Moen. Vi har også hatt andre besøk til elevane, blant anna Åshild Skinlo Saunes frå Menneskeverd med fokus på menneskeverd og sorteringssamfunn, og ein messiansk jøde, Ye'shi Reinhardt. Her er mykje å gle seg over. Vi gler oss også med Alex Bergsåker (2ST) som vann den nasjonale finalen i Unge Forskere. Sjå meir i bladet og på nettsidene våre. Tidligare rektor på Danielsen vgs, Lars Johan Danielsen kjem som festtalar på avslutningsfesten 10. juni. Han fekk i april Kongens fortjenestemedalje for sitt arbeid og friskuleengasjement. Heile friskulen Noreg gler seg.

Nokre ledige plassar på Helse- og sosialfag

Tryggheim vil frå og med hausten ha to klassar med påbygg til generell studiekompetanse. Dette vil gjøre dei yrkesfaglege utdanningsprogram på Tryggheim endå meir attraktive. Vi kan samstundes melde om nokre ledige plassar på Vg1 Helse- og sosialfag. Søknadskjema ligg på www.tryggheim.no.

Tusen takk for omsorg, forbøn og gåver! Vi helsar med Ordspr. 16,22: Den som aktar på ordet, skal finna lukke. Den som lit på Herren, er sæl.

Gjermund Viste

Kristen biolog

Innen realfagene legger man stor vekt på å analysere, sette opp hypoteser og å forstå sammenhenger. Mange biologer mener Gud ikke finnes, de har et ateistisk livssyn. Noen mener at evolusjonslæren motbeviser Guds eksistens.

Med min biologbakgrunn – hvorfor tror jeg?

Rundt oss har vi et fantastisk skaperverk, med detaljer og mekanismer som henger sammen. For meg er det vanskelig å tro at alt dette er skapt gjennom tilfeldigheter. Det er mye jeg ikke forstår, men jeg har forventninger om at jeg en gang skal forstå fullt ut: "For nå ser vi som i et speil, i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg selv er fullt ut kjent." (1. Kor. 13)

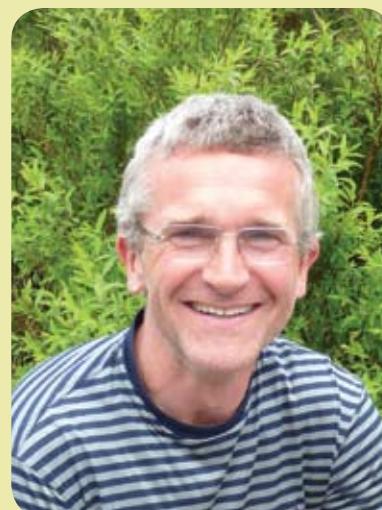
I biologien lærer vi om hvordan planter og dyr er bygd opp, og om hvordan de fungerer – detaljer som henger sammen, og tilpasninger i naturen. Dette skaper en undring og glede i meg, som beskrives treffende i salmen nedenfor:

O store Gud, når jeg i
undring aner,
hva du har skapt i verden
ved ditt ord,
ser universet med de
mange baner,
og vet alt liv oppholdes
ved ditt bord;

Da bryter lovsang ifra
sjelen ut,
O store Gud, o store Gud!

Vi lever i en tid med økonomisk og materiell vekst, samtidig som Guds skaperverk settes under et økende press. For meg er det en sorg at arter og økosystemer forsvinner.

Vi er satt som forvaltere av ressursene på jorda, og det er viktig at vi som kristne også engasjerer oss for å ivareta skaperverket. Jeg lurar på hva Gud tenker når han ser ned på jorda – han som skapte alt. "Og Gud så alt det han hadde gjort, og se, det var overmåte godt." (1. Mos. 1,31). Jeg savner en større ydmykhet – noe som kan gjenspeiles i vår forvaltning og vår livsstil.

Geir Tjeltveit, lærar i naturfag og biologi

RETTFERDIG SKOLE-AKSJONEN

- Aksjonsgruppa er i gang med ein ny offensiv. Vi held i desse dagar på med ein ringerunde til alle andre friskular rundt om i heile Noreg for å skaffe fleire underskrifter og støttespelarar. Dette fortel Kathrine Kristensen som representerer elevrådet ved Tryggheim vidaregåande.

- Det viser seg at dei fleste er kjende med aksjonen frå før, men ikkje har gjort så mykje aktivt. Dei fleste vil vere med, og vi i aksjonsgruppa vonar på like stor oppslutnad frå andre skular som frå Tryggheim. I telefonsamtalane byr vi på tiltak og arbeidsmåtar som har vore vellukka her.

I haust oppretta Kathrine ei eiga Facebook-side for aksjonen, og fekk god respons då. I tillegg har underskriftskampanjen på opprop.no omlag 3.500 underskrifter, men det er sterkt ønske om fleire før ein skal overrekke dei og det planlagte brevet til sentrale politikarar.

Rektor Gjermund Viste deltok på friskulekurs på Holmvatn i april, og fortel om positiv støtte frå rektorane han møtte. Han siterer KG-rektor Tjøstolv Berget:

- Elev/foreldre-aksjonen må vi støtte 100 % opp om. Namnet "Rettferdig skole" er genialt, for det er det vi ønskjer for skulane.

Bjørg Topnes

Alex Bergsåker

- prisbelønnet forsker og Tryggheimelev!

Alex kom til Norge for fem år siden, og går nå 2. året på Tryggheim vgs.

I mars var Jærmuseet på Nærø vertskap for den regionale finalen av konkurransen Unge Forskere. Av 80 deltagere, de fleste fra internasjonale skoler i regionen, skulle det kåres tre vinnere i tre forskjellige klasser. Fra Tryggheim deltok Alex Bergsåker i klassen for humanistiske fag.

Samfunnsengasjert elev

Alex var 11 år da han flyttet fra Kina til Norge og Sirdal. Da kom han fra millionbyen Xi'an og en skoleklasse med 60-70 elever. På barneskolen i Sirdal ble han en av totalt fire elever i klassen.

Høsten 2009 begynte han på Tryggheim vgs. Interessen for samfunnsfag var allerede stor, og nå i 2. klasse er det samfunnsfag og sosiologi han har valgt å fordype seg i.

«Guanxi: relasjon si betydning i det kinesiske forretningslivet»

Til forskerkonkurransen hadde Alex skrevet en 50 siders oppgave om viktigheten av relasjoner i kinesisk forretningsliv. Han har intervjuet bedriftsledere i Norge og i Kina, og brukte utallige timer på prosjektet. Og innsatsen var ikke forgjeves – Alex vant den regionale finalen og gikk videre til hovedfinalen i Oslo i april. Rektor Gjermund Viste var til stede ved prisutdelingen på Jærmuseet, og sier at Alex etter hans vurdering fikk en sjeldent god omtale.

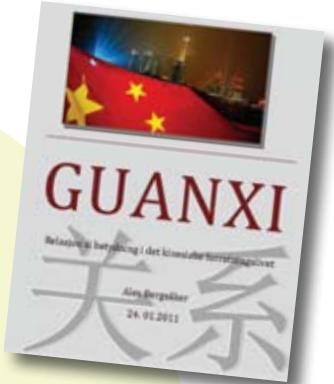
Til topps i finalen

15. april var det klart for nasjonal finale i Forskningsparken i Oslo. Og nok en gang gikk Alex helt til topps i sin klasse! Juryens vurdering heter det bl.a. at "Oppgaven har en moden faglig språkbruk og en god narrativ stil som gjør lesingen til en glede. Den er fullt på høyde med det beste av det juryen og fagkonsulenten har lest om relasjonens betydning i kinesisk forretningsvirksomhet i faglitteraturen. Besvarelsen er av en kvalitet som ligger på nivå med en svært god bacheloroppgave på universitetsnivå."

Dermed var Alex blitt 10.000 kroner rikere,

Alex vant først den regionale finalen, med prisutdeling på Jærmuseet

... deretter vant han den nasjonale finalen i Oslo!

og fikk et to ukers opphold i London for å delta på et forsknings- og vitenskapsseminar for ungdom. I tillegg skal han representere Norge under den europeiske forskningsfinalen!

Vi har tatt en prat med den unge forskeren:

- Hvordan kom du på å bli med i denne konkurransen?

- Jeg fikk greie på dette i fjor av norsklereren min, Bernt Falkum. Jeg tror nok alle elevene vet om det, og har muligheten til å gjøre noe med det. Likevel er det ikke så vanlig at norske elever er med.

- Hvorfor fikk du lyst til å delta?

- Jeg ville skrive ned det jeg har opplevd så langt i livet, se tilbake og få en oppsummering på det jeg har med meg fra Kina. Jeg skrev først og fremst til meg selv. I tillegg var det fint å få en tilbakemelding fra profesjonelle fagfolk på mine ferdigheter sett i forhold til andre elever på dette nivået.

- Hvordan fikk du ideen til akkurat dette temaet?

- Det mest aktuelle for meg var jo å studere noe fra min kinesiske bakgrunn. Dessuten må man delta med noe som skiller seg ut fra alt det andre, og dette var noe unikt.

- Hva kom du frem til i studiene dine?

- For å ta den korte versjonen: Det viktigste i kinesisk forretningsliv er ikke bare kompetanse, personlige egenskaper eller kvalitet og pris på et produkt. Det avgjørende er hvem du kjenner, og hvor stort sosialt nettverk du har.

- Hvordan har du studert dette fenomenet?

- Jeg har rett og slett gjort feltarbeid. Det ene jeg gjorde var å observere hvordan forretningsfolk oppfører seg i arbeidslivet. Det andre var å intervju folk og ha personlige samtaler med dem over lengre tid. Disse to måtene er hovedkildene til oppgaven.

Siden han kom til Norge har Alex vært i Kina hver sommerferie, og i 2010 var han der også i juleferien. Det er ikke først og fremst med tanke på oppgaven sin han har vært der i det siste, forskningsarbeidet kom mer som en

ekstra bonus.

- Jeg har stor familie i Kina, og de er svært opptatt av kultur og tradisjon. Det betyr f.eks. at jeg har en plikt til å komme tilbake og besøke familien. Dette er også typisk for kinesisk kultur. Jeg hadde ikke så mye annet å gjøre i feriene mine, så dette siste året har jeg altså holdt på med oppgaven mens jeg har vært der, forklarer Alex.

Alex forteller videre at sosiologilærer Svein Bertil Dybesland har vært med å hjelpe ham med språket, og et par ganger har han fått litt tid i timene til å holde på med oppgaven sin.

- Men mesteparten har jeg gjort på fritiden!

- Er dette noe du har lyst til å studere videre?

- Nei, egentlig ikke. Sosialantropologi er interessant, men ikke interessant nok til at jeg vil studere det videre.

- Hva har du tenkt å studere?

- Jeg er fortsatt i tvil, men det skal være noe samfunnsvitenskapelig.

- Tror du denne forskerprisen kan ha betydning for din fremtidige karriere?

- Jeg håper det kan ha betydning, det var også en liten intensjon med å bli med i konkurransen. Men jeg vet jo ikke hvor mye det vil ha å si.

- Du sier det ikke var så mange norske elever med, tror du flere av medelevene dine kan bli inspirert til å være med nå som de ser hvor godt du har gjort det?

- Det hadde vært fint, men jeg tror ikke det. Kulturen er slik i Norge at man ikke skal gjøre noe ekstra skolearbeid på fritiden. Mange norske elever ser ingen nytte av å bruke fritiden på noe slikt. Jeg synes ikke det er så mange her som strever etter prestisje og store resultater.

Vi ønsker Alex riktig lykke til i den europeiske forskningsfinalen!

Anne-Berit G. Aanestad

På messe i Tyskland

I april reiste en kjekk elektro gjeng fra vg2 med fly til Bremen, og videre til forretningsbyen Hannover, der vi besøkte den årlige store industrimessen. Det nyeste innen fagfeltene vindteknologi, robotstyringer, bilteknologi, nanoteknologi og grønn teknologi ble iherdig studert og nye faginteresser ble trigga i de store hallene på Hannovermessen.

Stadtamusikanter i Bremen, tur langs Weser, levende musikk, sol og varme var noen av de gode opplevelsene i Bremen. På Science-senteret fikk vi kjenne på G-krefter og jordskjelvsimulering, samt utforske og lære om farger, kroppen og elementer som luft og vann og fysiske lover gjennom en rekke utstillinger.

Mercedes-utstilling på torget, trikkekjøring, kartlesing/forvirring, gode måltid ("rum-

pesteak"), gode samtaler, "lått og løye" og shopping hører også med på tur. Vi har fått mange gode minner fra en by med både ny og gammel arkitektur, en storartet domkirke, fantastisk mat på kafé og restaurantbesøk i den utsøkte og sjærmerende bydelen Schnoor!

Flott vær, en fantastisk kjekk elevgjeng, god logistikk og et sammensveiset lederteam gjorde dette til en tur som vi kommer til å huske med glede i mange år. Tusen takk til en flott elevgjeng som var helt eksemplariske og gode ambassadører for Tryggheim,

og tusen takk til alle våre samarbeidsbedrifter som gjorde dette mulig!

*Grüße aus
Tor Martin Birkeli, Siv K. Egeland og Lars Arild Reilstad*

Breddeidrett – allsidig bevegelsesglede

Breddeidrett er et av programfagene som tilbys for vg2- og vg3-elever på Tryggheim. Elevene møter til fysisk utfoldelse fem timer i uka fordelt på basisferdigheter, ballidretter, individuelle idretter, sosiale ferdigheter og kosthold. En femtepart av innholdet omfatter teori. Undervisningsansvaret fordeles mellom to lærere. Steinar Osaland er hovedlærer og har ansvaret for grunntrenings og orientering, mens Kjartan Håland tar seg av gjennomføringen av ballidrettene. Begge er skjønt enige om at essensen i faget er allsidige bevegelsesformer hvor kravet til idrettelige ferdigheter tones ned, mens viljen til gjennomføring vektlegges sammen med elevens sosiale kompetanse. "Vi satser på høy trivselsfaktor, bevegelsesglede og inkludering," sier en alltid like blid Osaland.

Eksempler på hva som står på kjøreplanen i breddeidrett er en grundigere innføring i grunntreningsformer som utholdenhets- og styrke, koordinasjonstrening, ballidretter som fotball, volleyball, basketball og landhockey og individuelle idretter representert ved orientering. Elevene i breddeidrett får dessuten prioritert i ishallen til skøyter og curling. I tillegg bygges elevenes sosiale ferdigheter gjennom ulike turer.

I vinter dro idrettsklassen til Sirdal på skitur med overnatting og fikk en uforglemmelig opplevelse. "Det var en fest," repliserer Steinar kontant. Været var fantastisk med strålende sol, vindstille og temperaturer som varierte fra -27 grader på morgenkvisten til -3 da solen hadde festet grepset se-

nere på dagen. Fra hytta vi bodde i hadde vi postkort-utsikt mot vakkert vinterlandskap. Først var upåklagelig og innbydende. Første dagen valgte noen elever å gå en lengre skitur i preparerte løyper, mens brorparten søkte mer fart og utfordring i skitrekket. Om ettermiddagen tilberedte og serverte elevene en tre-retters smakfull middag, og begge kjønn ble gjort ære på gjennom damenes og herrenes tale. Resten av kvelden ble lattermild, underholdende og minnerik gjennom to timer med inkluderende ungdomsmoro hvor til og med lærerne ble innlemmet og følte seg yngre enn tilfellet dessverre var. Dagen etter samlet alle seg rundt frokostbordet for å innta føde for både kropp og sjel. Alex Bergsåker delte Guds Ord og gav oss en vitenskapelig pekepinn på at en snøkristall er så uendelig mye mer enn bare et lite snøfnugg. Men der vitenskapen møter sin naturlige grense, overtar den kristne troen som kaster lys over et fullkommen skaperverk som vanskelig kan være resultat av tilfeldigheter. Under skileken senere ble bevegelsesglede og konkurranseinstinkt personifisert gjennom ivrig og engasjerte elever. "Viljen til å bli det vinnende laget var vesentlig større enn skiferdighetene," ler en mimrende hovedlærer.

Tidligere president i Den internasjonale olympiske komite, Juan Antonio Samaranch, avsluttet som regel ethvert olympiske leker med å utrope arrangementet til "the best games ever." Årets knippe elever i breddeidrett fortjener samme utmerkelse. "Vi er privilegerte som får jobbe med så

Ingeborg Birkeland (3STU SP B) og hovedlærer Steinar Osaland tar en pust i bakken

Lunsjpause i Guds frie natur.

entusiastiske, positive, imøtekommende og innsatsvillige elever," slår Steinar og Kjartan fast og gleder seg til neste time.

Kjartan Håland

En siste hilsen

Den 29. desember 2008 fikk Tale Moi Sandvold konstatert alvorlig kreftsykdom. Samme dag hadde hun og mannen, Per Arne, 29 års bryllupsdag. Hun ble operert en uke senere, og det var hele tiden klart at levetiden ville være begrenset.

Tale begynte som lærer på Tryggheim videregående skole våren 1996, ved helse- og sosialfagavdelingen. Etter at hun fikk kreftdiagnosen arbeidet hun deltid med aktiv sykemelding. Onsdag 23.3. 2011 var hennes siste arbeidsdag på Tryggheim. Fredag 29.4.2011 døde hun fredfullt på sykehuset i Egersund. Hun levde i nøyaktig to år og fire måneder etter at kreftdiagnosen ble stilt.

Mandag 2. mai var hele Tryggheim samlet til minnesamling i møtesalen. Per Arne og den ene av sønnene hennes var med. Per Arne fortalte her litt om Tales siste tid:

"Tale hadde hele tiden fokus på livet, ikke på døden. Samtidig var hun smertelig klar over situasjonen, og at hun måtte bruke tiden godt. Dette fokuset gjorde at vi kunne gjennomføre en 15 dagers tur til Israel i mars. Jeg trodde aldri det ville gå, og advarte henne, men der møtte jeg veggen. Turen ble gjennomført med litt tilrettelegging, og begge hadde fullt utbytte av oppholdet.

I påsken gikk det fort nedover med Tale
Mandag i påskeuken hentet jeg Tale hjem fra sykehuset i Stavanger, og hun hadde sin siste overnatting hjemme. Fra tirsdag i påskeuken fram til hun døde hadde Tale base på Lagård sjukeheim i Egersund, hvor hun tilbrakte kveld og natt. Der fikk hun veldig god pleie.
Men senga på sykehjemmet var ikke et blivende sted for Tale. Omrent hver dag ville hun hjem på dagen for å være blandt folk. Vi hadde fellesmiddag, ungdomstreff, familiesamling, vennesamling og rikelig med kaffe til folk som stakk innom. Vi fikk til og med til to hyttetur! Med sykebiltransport fikk hun oppleve tradisjonell familiesamling med kokking av påskeegg og grilling på

vår nye hytte i Kvinesdal. Der står det også et aneks fra Tryggheim.

Mennesker – meningen med livet

De siste ukene orket Tale mindre og mindre. Likevel var hun tydelig til stede midt i blant oss. Hun åpnet opp sine siste dager slik at mennesker kunne komme og si adjø. Etter hvert kunne Tale nesten ikke snakke, men kommunikasjonen var til stede likevel. Folk fortalte og Tale responderte. Mange mennesker kom, fra fjern og nær. Av og til måtte jeg styre køen. De fikk den siste personlige samtalen, de fikk sagt den siste takken og mottatt den siste bekrefteelsen. Ikke minst fikk de hjelp til å sørge, alene sammen med Tale. Til og med dagen før hun døde var hun hjemme blant folk i 7½ time dvs en hel, ordinær arbeidsdag! På sjukeheimen hadde de aldri opplevd noe lignende.

Andre mennesker ga Tales liv mening. Uten andre mennesker var livet meningsløst.

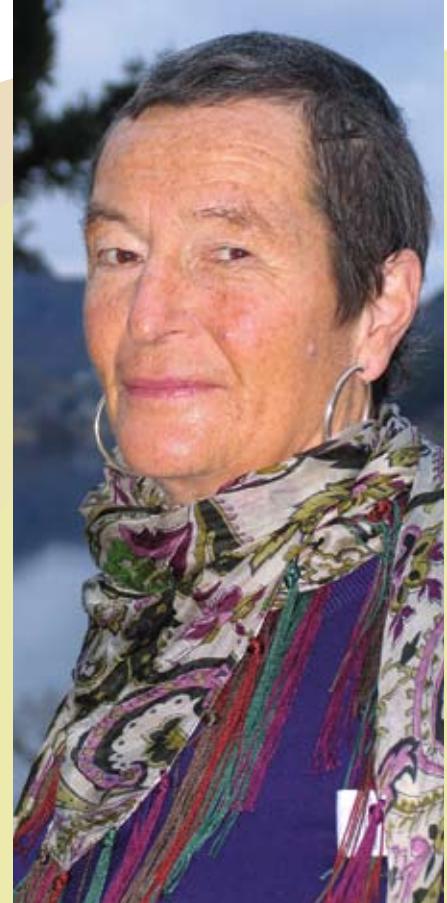
Muntre episoder

Det ville ikke være i Tales ånd bare å peke på det triste. Jeg har derfor også lyst til å komme med et par typiske episoder fra den siste tiden. Sist onsdag ble jeg advart når jeg kom til sjukeheimen at Tale var veldig dårlig. Jeg så at hun var svak. Jeg sang for henne slik jeg hadde gjort flere ganger tidligere. Denne dagen sang jeg "Fall til ro og kjenn at jeg er Herre". Da kom det tørt fra senga: "Jeg faller ikke til ro før du har ordnet sykmeldingen min! Jeg er bare sykmeldt til 16. april, og den må forlenges." Hun ga seg ikke før jeg hadde gått ut på vaktrommet og bedt dem sørge for ny sykmelding. Torsdag kveld, dagen før hun døde var hennes bror og jeg til stede på sjukeheimen om kvelden. Vi diskuterte om vi skulle gå nattevakt eller dra hjem. Da kom det noen lyder fra senga. Jeg forsto etter litt hva Tale ville: "Skal ikke dere snart komme dere hjem, jeg skal sove!"

Arven fra Tale – å se mennesker

Tales oppdrag er på mange måter fullført. Hun har betydd mye for mange mennesker og fått oppleve å se frukten av sitt engasjement. Hennes største glede var å se andre mennesker ta tak i livet sitt, rydde opp i det som måtte være skakkjørt og gjøre noe med egne evner og anlegg. Dette gjaldt likeså mye presten, eleven, kollegaen og nære venner, som rusmisbrukeren, våre barns venner og folk hun helt tilfeldig møtte.

Som lærer elsket Tale en frisk diskusjon og et sterkt engasjement fra elevene, og hun satte veldig pris på det gode kollegafelles-

Tale Birgitte Moi Sandvold, 1948-2011

skapet. Samtidig var hun ikke redd for å si ifra verken til elever, kolleger eller ledelsen ved skolen. Konfrontasjon i kjærlighet var et av Tales varemerker. Det som i kanskje størst grad tente Tales engasjement var urettferdighet.

Tale har nå på en måte gitt oss et oppdrag.

Vi som opplever å ha fått mye fra Tale, har fått en arv å forvalte. Vårt oppdrag er å bringe denne arven videre, der vi lever og bor. Det er en stor arv, og en like stor forpliktelse.

Men arven er ikke komplisert. Den går enkelt ut på å se menneskene og ta dem på alvor, respektere det mennesket du møter uansett stand og tilstand, konfrontere og veilede. Ikke minst går det ut på å ta kontakt med nye mennesker, og legge ut på den spennende oppdagelsesreisen det kan være å bli kjent. Kanskje de har en oppdaget skatt vi aldri ville finne hvis vi ikke tok kontakt?"

- Per Arne -

På bordet i resepsjonen til Tryggheim vgs lå minneprotokollen til familien der elever og lærere fikk uttrykke sin sorg over tapet av en god lærer og kollega, og takknemlighet over å ha kjent henne.

Hele uken frem til begravelsen 6. mai lå det en protokoll på et bord i resepsjonen på Tryggheim, der kolleger og elever kunne skrive en siste hilsen. Her er et lite utdrag:

Takk for den lille tiden vi fikk ha deg som lærer. Du hadde alltid godt humør og en latter på lur.

- Elev -

Jeg er glad for å ha møtt og blitt kjent med Tale. Hun lærte oss mye om å være en god kollega, ærlig, rett på sak, omsorgsfull. Hun betydde mye for bønnefellesskapet på Tryggheim. Jeg har aldri møtt noen som har møtt sykdom med et sånt livsmot. Vi er takknemlige for en rikdom av gode minner.

- Kollega -

Du er et forbilde for mange. Du var en kjempegod lærer, og vi vil huske deg for den som aldri ga opp.

- Elev -

Takk for alle gode samtaler. Takk for delt glede og smerte! Takk for alle ganger du stakk innom kontoret mitt og slo av en prat. Du brydde deg alltid. Du var alltid nærværende. Og takk for liljekonvallene om våren!

- Kollega -

Du har vært en unik og fantastisk lærer. Takk for at du alltid lyttet og fant frem det beste i dem du møtte. Kommer til å savne deg veldig.

- Elev -

Takk for at du snakket så ærlig om livet og om Gud. Du var en nær, varm og omsorgsfull kollega og venn.

- Kollega -

Minneord om Tale Moi Sandvold

Tale byrja på Tryggheim i mars 1996. Tale var sosionom, - ein dyktig og kunnskapsrik fagperson. Ho var ein ressurs å ha på Tryggheim og på Helse- og sosialfag. Som kollega var Tale fargerik. Ho var svært sosial, og likte ein god samtale over ein kopp kaffi. Ho var glad i livet! Tale hadde eit veldig pågangsmot. Ho var tydeleg og grei å samarbeide med. Ho såg den enkelte og var interessert i både elevar og personale. Ho var god til å spørje korleis det gjekk, og var raus med positive kommentarar. Eit ekte medmenneske.

Tale hadde eit innhaldsrikt liv og kontaktar og interesser mange vegar. Dette siste året fatta ho interesse for Kina og alt som hadde skjedd der i høve til misjon og dei mange kristne. Av den grunn lånte ho ei bok om kinamisjonens far: Hudson Taylor – Mannen som trodde på Gud... Taylor reiste frå velstand og tryggleik i England til enkle kår i Kina, men med ein brann i hjarta. Dei kjende ikkje Jesus. Det var typisk Tale å fatte interesse for dette.

Tale var eit utprega A-menneske. Ho kom tidleg og var trufast på bønemøta på morgonen på Tryggheim. Der viste ho bønneomsorg for skulen, personalet og elevane. Ordet på det første bønemøtet etter at Tale døydde var som ei helsing frå Herren: Salme 23: For du er med meg, din kjøpp og din stav, dei trøystar meg.

Og så eit dikt:

Går veien gjennom dødsmørk dal,
for ondt jeg frykter ei.
For du er med, - din kjøpp og stav,
vil trofast trøste meg.

Døden vert aldri lett, men for eit Guds barn
er det håp midt i døden. Tale fekk leve og
døy i håpet, og vi trur ho fekk trygt følgje
i dødsskuggens dal av Han som har gått
han før.

Våre tankar går spesielt til Per Arne, Birgitte, Helge og Andreas med familie som sit igjen med saknet etter ei god kone, mor, svigermor og bestemor.

For elevar og personalet ved Tryggheim
vidaregåande skule

Gjermund Viste

Til minne om en lærer vi aldri kommer til å glømme. Tale viste oss virkelig mot, lykke og glede i Herren vår. Et fantastisk menneske for Gud. Takk for at vi fikk Tale. Har aldri hørt om et så flott menneske.

- Elev -

Eg såg deg med ein gong, Tale. Såg at du var engasjert og ikkje førestalte deg. Eg såg deg, og rakk å bli inspirert sjølv om eg ikkje rakk å bli kjend med deg. Takk for eit ærleg nærvær.

- Kollega -

Du var en ubegripelig sterk person! Du har lært meg mye som jeg ønsker å ta med meg i fremtiden! TAKK!

- Elev -

Jeg er takknemlig over å ha fått ha Tale som kollega og medvandrer. Vi hadde mange gode samtaler. Med henne kunne en dele alt, og hun var god og støttende når hun visste at noe var vanskelig. Takk for all omsorg.

- Kollega -

Vi digget dine rollespill. Du var så go! Vi savner deg!

- 2BUa -

Jeg tar meg i å se etter føttene hennes, bak pulten, når jeg kommer om morgen. Savnet lever ved siden av tanken på alle de gode minnene.

"Kossen skal det gå å jobba på Tryggheim nå når ikkje du skal være der lenger?" sa eg. "Det går godt" sa du.

- Kollega -

Vi lyser fred over Tales minne!

OPPTUR I NORSK

Den store oppgåva i norsk i tredjeklasse – særemnet, eller *fordjupingsoppgåva* som det heiter i Kunnskapsløftet – kan faktisk vere ein opptur, ja, rett og slett interessant og lærerikt, er nokre av tilbakemeldingane. Det spesielle er at tredjeklassingane får sjansen til å kombinere faga norsk og religion og leite med lykt og lupe etter spor av livssyn i film. Mange vel å fokusere på kristne trekk, men også andre livssyn er framme. Tre av årets russ snakkar gjerne om sine erfaringar. Lars Rugland Aarseth fokuserte på å finne spor av ateisme i filmen "Det gyldne kompasset", medan Benedicte Middelthon og Magnus Skretting Helvig såg etter spor av kristendom i høvesvis "Ringenes Herre" og "Narnia – Løven, heksa og klesskapet".

Ser film på ny måte

Det er ei kjent sak at mange ungdommar ser mykje film, og tanken om at dette berre er underhaldning ligg langt framme i hjernebarken. Har arbeidet med oppgåva endra måten de ser film på?

- Eg er mykje meir bevisst på at det ligg noko bak, og at filmen har ein bodskap, seier Magnus.

- Det kjem fleire tankar enn før medan eg ser. Plutseleg kan eg reagere på noko som vert sagt. Ei setning kan vise at det er noko bra i denne filmen, men ei setning kan også øydeleggje. Eg ser litt fortare det som er meir skjult. Eg var førebudd på kva som ville møte meg i min film, men det kule var at eg fann meir for kvar gong eg såg han. Til dømes er lys og lyd lagt til for å setje eller endre ei stemning, og det er spanande å sjå korleis det verkar inn på det inntrykket sjåeren får, meiner Lars.

- Kristendommen har ein moral vi er vane med, det er vår kristne moral, og det gjekk opp for meg kor mykje kristendom vi kan finne i film om vi leitar etter det, seier Benedicte. Eg jobba med "Ringenes Herre", og forfattaren, J.R.R.Tolkien, har tydeleg uttalt at teksten hans ikkje skulle vere ei kristen forteljing. Men det kristne livssynet hans prega likevel det han sa og laga, så eg vil påstå at livssynet vil skine igjennom uansett. Eg vart overraska over kor mykje eg faktisk fann i filmane eg undersøkte. Magnus er blitt meir obs på kva han ser.

- Tv-serien Paradise Hotel er ikkje like gild når ein faktisk tenkjer over kva ein ser. Difor har eg slutta å sjå han. Eg vel nok ikkje vekk alt med därlege verdiar, men eg er meir obs.

Ord og handlingar viser livssyn

Tredjeklassingane har vore på seminar og fått god opplæring i å finne spor av livssyn i film, anten dei skal sjå etter kristne verdiar eller eit naturalistisk men-

Benedicte Middelthon tilrår neste års russ å velje eit emne dei interesserer seg for.

Magnus S. Helvig som "emo" for ein dag. Alt for ein knute i russelua.

Tre rödruss, frå venstre Magnus, Lars og Benedicte, tok seg tid mellom heildagsprovar, undervisning og russekunutar til ein drøs om *fordjupingsoppgåva*.

neskesyn. Margunn Serigstad Dahle frå Mediehogskolen Gimlekollen og Damaris, som i fleire år har hatt tematimar på alle klassetrinn om påverknad frå film, hadde to gode undervisningsdagar i januar. Teknikken går ut på å finne livssynsspor gjennom det rollefigurane gjer og seier.

- Dessutan må ein sjå filmen nøye og legge merke til detaljar som kan vere frampeik. Småting kan verke ubetydelege, men det er ein grunn til at noko skjer på akkurat den eller den måten, forklarer Magnus.

Emnevalet

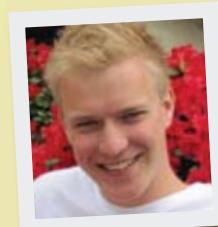
Kva la de vekt på i valet av emne?

- Eg ville jobbe med noko som streid imot mi eiga mening, for eg synest det då er lettare å sjå det som skurrar litt. Kanskje kunne eg lære litt og finne ut kva ein faktisk kan seie og argumentere imot det, oppgir Lars som grunn for å velje ateisme til oppgåva.

- Lars valde noko som streid mot hans eige livssyn, men eg har ikkje så mykje tyngde i kristendommen som han, og ville heller lære meir om mitt eige, seier Benedicte. "Ringenes Herre" er jo tre lange filmar, så her var mykje å ta tak i og mange spor av kristendommen.

Magnus bestemte seg for Narnia-filmen før han hadde sett han.

- Eg hadde berre hørt at filmen var grei, og for meg var det viktig å ha ein film eg ikkje mislikte når eg skulle jobbe med han i så mange timer. Men det var eit stort

Lars R. Aarseth valde film og livssyn på tvers av eigne meininger.

arbeid, og eg ville ikkje gjort det om att, innrømmer han.

Gullstunder

Særemneperioden er travel og intens for lærarane òg, med mykje rettleiing og mange emne, filmar og bøker i hovudet på ein gong. Men i februar vert arbeidet krona med mange gullkanta framføringer og skikkelege gledesstunder. Mange har funne ut veldig mykje interessant og får verkeleg vist det fram.

- Når vi skal ha framføring for heile klasse, skin det fort igjennom om vi ikkje har jobba med stoffet, kommenterer Benedicte. Kommande tredjeklassingar må velje å jobbe med noko interessant. Og ei tverrfagleg oppgåve i norsk og religion betyr ei oppgåve mindre i religion. Tryggheim har ei føremon framfor andre med dette opplegget, meiner dei tre.

Truleg har dei fått djupare innsikt i både filmverda, livssynet og seg sjølv, og går endå sterkare rusta ut til livet etter vidaregående.

Bjørg Topnes

Lur, reflektert og morosam

- Kven er du?

- Ellen Tveteraas..., du kan jo få lov til å beskrive meg med tre ord, for eg har problem med å kome på tre dekkjande ord om den store og fyldige personlegdomen min. Ord vert fattige.

- Den sjansen vil eg ikkje la gå ifrå meg, så eg bruker dei som tittel. Så får du høve til å bekrefte inntrykket, meir indirekte, gjennom intervjuet.

- Kvar kjem du frå?

- Kvitsøy

- Er det ikkje skremmende å bu på ei forblåst øy langt uti havgapet, utan straum og reint vatn?

- Eg får ofte det spørsmålet, men oftast i ei litt grovare, platt og lite gjennomtenkt utgåve – din variant var elles veldig god og velformulert. Då vil eg gje deg mitt standardsvar: Me har redningsvest og båtar.

- Takk for utfyllande svar.

Du har gjennomført ei tverrfagleg fordjupingsoppgåve i norsk og religion i år, korleis var det?

- Det var veldig spennande, men og litt småskremmende då eg fann ut at Haus (religionslæraren) las den same boka som meg.

- Kva valde du å fordjupe deg i?

- Eg las ei bok av Albert Camus som heiter Opprøreren (1958). Det er eit filosofisk essay som handlar om det åndelege opprøret i Europa frå i hovudsak den franske revolusjonen (1789-99) og til 1950-talets kommunisttid.

- Kvifor?

- Eg ville ha noko tankemessig utfordrande, så det ikkje skulle verte keisamt og overflatisk. Så fekk eg tips om boka av Torleiv Haus. Slik det vart no så måtte eg fordjupe meg og ta i bruk mykje kommentar-verk og artiklar om forfattaren og boka for å få ei djupare forståing av kva det dreidde seg om. I samband med det vil eg sende varme tankar til dei fantastiske bibliotekarane i Stavanger. Viss alt går drit her i verda, så skal eg bli bibliotekar. Eg digge dei folka.

- Forstod du sjølv kva det handla om?

- Ja, det får me håpe. I starten heldt eg på å dø, då eg fyrste gongen sette meg ned med boka. Eg fekk to val, var seint ute, og den andre boka hadde dei ikkje, så då fall "valet" på Camus. Det er eg glad for nå i ettertid, men eg hadde ikkje peiling på kva eg gjekk til.

- Kan du utdjupe kva boka handlar om?

- Det handlar om konsekvensane av at menneska har valt å ta meir og meir avstand frå Gud. Boka startar med at kongen, Ludwig XVI, Guds representant på jorda (slik vart den absolutistiske kongemakta grunngitt), vert drepen. Drapet og opprøret ser Camus på som ein konse-

kvens av eit føregåande metafysisk opprør, der ein ny sjølvrådig tankegong har vunne fram, og nedbrytinga av Gud som autoritet i tanken får konkrete, historiske utslag. Dei trudde dei skulle verte frie, men vart i staden berre bundne til nye autoritetar, førarar, ideologiar og diktatorar. Camus går innom fleire kjende filosofar og viser korleis tankane deira både er styrt av tidlegare feilslutningar og samstundes blir grunnlag for seinare folkemord, opprør og overgrep, hovudsakleg på 1900-talet. Camus var sjølv humanist, men poengte sterkt at når Gud forsvinn ut av etikken, så forsvinn også rett og gale som gitte, meiningsfulle omgrep, så som meininger med livet og konsekvensane av det livet du lever. Han fokuserer ikkje på seg sjølv i boka, er ikkje opptatt av å proklamere sitt livssyn beinveges, men om du leiter finn du livssynet hans. Han konkluderer ikkje, men viser gjennom boka at eitkvar opprør mot Gud vil ende opp i nihilisme (verdiløyse).

- Kva sit du att med?

- Eg sit att med eit anna syn på historia, mykje ny kunnskap, eg ser litt annleis på verda etter å ha lese ei slik bok, for ho viser til samanhengar som eg ikkje har sett før. Ein vert meir bevisst på korleis ein tenkjer og på kvifor ein ikkje tenkjer annleis. Eg lærte mykje apologetikk (trusforsvar), sjølv om forfattaren ikkje var ein kristen. Når eg ser dei forskjellige livssyna og ideologiane, vert eg merksam på kor forskjellige syna på verda og verdiane er.

- Fekk du reaksjonar frå medelevar på oppgåva di?

- Jaal... (latter) eg fekk mange stygge blikk, nei då – dei tenkte nok: Kva er det eigentleg ho held på med? Eg trur me var tre stykk i rommet som forstod kva eg snakka om under framføringa, og to av dei var lærarar. Men eg trur dei er glade i meg framleis, og at eg framleis er det naturlege

midtpunktet for alle i klassen, seier Ellen audmjukt.

- Har noko av dette bruksverdi?

- Absolutt! Kvar dag! Det kan brukast til å setje kunnskapslause folk på plass og fjerne vrangførestillingar frå ymse unyttige og verdilause livssyn.

- Har du ei oppfordring til neste års 3.-klassingar, i samband med fordjupingsoppgåva?

- Vel noko dei er interessert i og som kan verke spennande, for det er ganske mykje arbeid. Då vert det ikkje så fort eit ork.

- Framtidsutsikter? Kva kan du tenke deg å bruke livet til?

- Eg vil bli journalist, skrivande journalist, eg vil informere, kommentere og vurdere. Eg ser opp til mäten Oriana Fallaci (kjend journalist, død 2006) gjorde jobben sin. Ho konfronterte det ho såg på som gale og urettvist og gjorde mykje for å avdekke vrangførestillingar og falskneri.

- Kor går veggen til journalistikken?

- Fyrst skal eg på L'Abri Fellowship i England, det er ein bibelskule som er lagt opp litt annleis enn vanleg, med vekt på samtale, lesing og diskusjon. Det gler eg meg enormt mykje til. Etter det vil eg studere historie, helst på Princeton i USA, fordi dei har ei knallgod historielinje, og så har dei ei svært god finansieringsordning. Går det riktig godt, kan eg økonomisk kome ut i pluss etterpå. Så har eg og lyst til å bruke nokre år i Israel og lære arabisk, med tanke på Midt-Austen-journalistikk.

Eg har eit ønskje om ikkje å busetje meg i Noreg, men viss eg mot formodning skulle hamne her, vil eg bu på Kvitsøy. Viss eg i framtida skulle stå oppført i folkeregisteret med adresse Kvitsøy, kan du slutte deg til at eg har blitt bibliotekar og at ting ikkje har gått heilt etter planen.

Knut Handeland

Bjarte minne

[bjart (adj.) frå norrøn. lys, klar]

Russetida, denne tida då alle tredjeklassingar skiftar farge og ham, har kome over oss dette året også. Presidenten himself, den sindige halsalendingen Bjarte Foseide, er klar for sjarmøretappen i Tryggheimhelsing.

- Først, Bjarte, korleis hadde det seg at nett-opp du vart president?

- Noko tilfeldig at det vart meg, påstår han tilsynelatande medfødd småålten. Han vann over motkandidaten med ei einaste avgje-rande röst, så kampen om presidentittelen var nokså skjerpa, men det sto altså berre mellom to kandidatar.

Med ein artig kombinasjon av det sindige og ambisiøse, skildrar han vegen til president-stolen i udramatiske ordelag.

- Jau, russen var delt på midten i den konstituerande fasen, men det gjekk seg greitt til. Etterpå har det stort sett vore solskin om bord.

På spørsmål om årets russekull er verre eller betre enn føregående kull, avventar han ei nærmere avklaring av spørsmålet. Bjarte er ein som ikkje berre kastar utav seg ei vurdering slik utan vidare. Men etter å ha tenkt seg om kjem han fram til at dei matcha fjorårets kull. Og etter heilt å kasta over bord det objektivt-analytiske får han endeleg fram det undersåttane hans truleg lengtar etter å høyra:

- Nei, altså, årets russ har faktisk vore flinkare enn tidlegare. Me har klart å markera oss på ein positiv måte.

Mest inntektsgivende arrangement:

1. Misjonsløpet fikk inn kr.300.000,-
2. Basaren fekk inn kr.120.000,-

Den endelige summen er uviss, den stiger fortsatt pr 12.05.11. Målet er kr.490.000. Den endelige summen blir offentliggjort på avslutningsfesten.

Misjonsprosjektet:

1. "Hjelp til bedre helse," Ginir Hospital: Utruste og heve kompetansen blant ansatte.

Styrking av administrasjonen ved sykehuset, bl.a. ved å innføre gode rutiner for økonomi og administrasjon.

Prosjektet arbeider også med rådgivning og forebyggende arbeid når det gjelder hiv/aids.

2. "Hjelp til bedre helse," Jinka Zonal Hospital:

Utruste og heve kompetansen blant de ansatte og drift av kirurgisk avdeling og fødeavdeling.

Støtte til forebygging og kontroll i forhold til hiv/aids.

3. "Helseprosjekt," Omo Rate:

Fokus på skadelige skikker som omskjæring av kvinner, barneekteskap og skadelige og tradisjonelle behandlingsmetoder.

Russetida er tradisjonelt ei tid for romantikk, og som ein ekstrasørvis til realfagsentusiastane på huset, bed me presidenten om ei nærmare talfesting av denne trenden. For kor mange kjærastepar har det eigentleg kome ut av russetida dette året? Men, her finn ein fort ut at romantikk-barometeret syner flau bris og lågtrykk:

- Nei... eit par eller to kanskje, seier han som skal ha oversikten over det meste, etter litt mas. Noko fortel meg at statistikken ikkje er heilt klar for direkteoverføring til SSB. Og sjølv om det høver med ei førstedame for ein president, må Bjarte vedgå at også for eigen del har det vore lite med tid til den slags. Slik er det med den saka.

Me skifter tema utan dei store protestane, og avtroppande president Foseide kjenner seg ikkje råka av kritikken som går ut på at russen sløser vekk blankpoleringa av vitnemålet til fordel for vas med kurs for gløymeboka snarare enn karakterboka. For eigen del har han funne ein balanse som også har tillate eit fagleg fokus.

- Men det er klart det er eitt av dei punkta der ein må tenkja seg om før ein seier ja til å stilla som president. Eg fann ut at om eg heiv litt ekstra innsats i skulearbeidet dette året, så ville det gå. Det har vist seg å stemma. Karaktermessig er han i rute, og nøgd med resultata. Men han ser problemet, og seier at det er ekstra utfordrande å setja seg til med bøker og fag når russelivet slår inn med full tyngd.

Oppslutninga om arrangementa i år er han stornøgd med. Han er takksam for ein kjempeinnsats som er lagt ned av mange, både av styret og dei andre i den raude armeen. Russestyret fortener skrøyt:

- Dei har vore fantastiske til å organisera, og samarbeid har vore heilt avgjerande for alle dei vellukka arrangementa som har vore i år, understrekar han og framhevar Grand Prix-arrangementet som eit høgdepunkt.

- Det var ikkje GP som gav dei største inntektene, men likevel... Her fekk han oppleva litt av magien i ein god organisasjon; dette at ein sit og fordeler alt det som gjera må, og så skjer det faktisk, alle tek sin bit, alt vert gjort. Ein liten kunstpause, eit smil over gode minne.

- Slike gjer meg stolt, rett og slett, slår han fast, og berre overflatisk menneskekunnskap trengst for å sjå at det kjem rett frå hjarta.

Flott når ein er stolt og alt det der, men sjølv ikkje presidenten kan vel vera blind for eksistensen av dei noko mindre flatterande sider av russelivsstilen? Har han følt det ubehageleg å stå ansvarleg når russen nyttar eit litt for utvida kreativitetssomgrep?

- Vel, ein er jo den som må svara både for ting russen her gjer, men også for ting dei kunne ha gjort. Det er jo eg som har fått dei oppskjørt telefonane, også når det ikkje er tryggheimruss som har hatt litt for fikse idear,

seier han og dreg til minnes ein ublid episode med vareflytting på Mega.

- Det der var altså ikkje oss. Det er jo kjipt når ein får allslags skuldingar, men samstundes er det ein del av jobben å ta støyten, og det går greitt.

Eg har vanskar med å sjå kva som kan bringa nordvestlendingen ut av likevekt, men prøver likevel. For er ikkje eigentleg russepresidentembetet berre godt forkledd latskap, Bjarte? Eg har nemleg hørt ein vert president for å sleppa å gjera noko. Ein harkar opp nokre visdomsord, raskar saman eit styre, fordeler oppgåvane og legg beina på bordet. Ein og annan sur telefon i mai månad, men elles god utsikt til dei som faktisk gjer jobben.

- Nei, her er du nok feilinformert. Den som gjer aller minst er nemleg visepresidenten, la det vera sagt. (Den som vil vera høgt i systemet med låg puls bør altså sikta seg inn på denne rolla, merk deg det, du som no går i andre.)

Presidenten sjølv meiner han utretta ein del, men er også blitt god på delegering dette året. Likevel. Det er ikke berre å sprada ikring med det gullkanta presidentemblemet, altså. Det er ein god del jobb også.

Kva planar har du vidare? No er du snart russepresjonist, ein epoke er avslutta etc, etc. Men russens AFP ordningar har vel framleis ikkje nådd eit nivå der feriehus i Spania og bingospeling er det som ventar når rauddressen finn sin permanente parkeringsplass inst i klesskapet?

- Planen var klar, den, det var NTNU og petroleumsstudiar som skulle bli neste stopp inntil for eit par dagar sidan.

Men så var det ein viss sesjon, og vips, så har Bjarte heilt andre utfordringar til hausten. Først var det litt kjapt å måtta endra planane, men no ser han at det kan ha sine fordeler, når han berre har fått tenkt litt på det.

Slik sett sluttar intervjuet det det tok til, han Bjarte Foseide, snart eks-president, er ein kompatibel kar som tek det meste med fatning. Gode eigenskapar, også når han ikkje lenger har ein liten raud republikk å styra over.

Sofie Braut

Tryggheimkalender

Fredag 10. juni:

Avslutningsfest. Taler Lars Johan Danielsen.

13.-14. august:

Elevstevne

Lørdag 20. august:

Første skoledag og åpningsfest.

Vissste du at...

Johannes Vedelden (AF 96-99) og Maria Lunde Gilje giftet seg 26. juni 2010
Janne Gravdal (AF 90-93 og vikarlærer i tysk i flere perioder) og Sverre Tjåland giftet seg 30. desember 2010
Lars Magne Grødem (BY/TØ 04-06) og Else Marie Frafjord giftet seg 26. mars
Annbjørg Medhaug (AF 05-08) og Øyvind Østbø giftet seg 16. april
Hanne Slyk (HS/HP 05-07) og Morten Nordbrønd giftet seg 16. april

På kvinnedagen, 8. mars, var Oline Lothe Hesselberg (AF 98-01) gjest hos Ole Torp i NRK-programmet Aktuelt. Oline er den sykepleieren og tillitsvalgte som varslet om forholdene ved Ammerudlunden sykehjem som var drevet av Adecco, og som utløste det som nå har blitt kjent i nyhetene som "Adecco-skandalen".

Vi gratulerer med både ekteskapsinngåelser og vel utført arbeid!

Samtidig vil vi minne leserne våre om at dersom dere kjenner noen som bør være med på denne listen, må dere gi oss melding om det. Send en e-post til aaanestad@tryggheim.no eller ring eller skriv til skolen. Vi tar også gjerne med opplysninger om tidligere elever som har begynt i en bestemt stilling, reist ut i misjonstjeneste eller utrettet noe spesielt. Tips oss!

TRYGGHEIMHELSING

Redaksjonskomité:

Kjartan Håland (redaktør)

Anne-Berit Gomo Aanestad (redaktør)

Sofie Braut

Bjørg Topnes

e-postadresse: post@tryggheim.no

Kasserer: Bodil Voll

Bladet koster kr 100,- pr. år.

Postgiro: 7877.06.52293

Trykk: Lura Trykkeri AS

Layout: Tubb (Oddbjørn Myklebust)

Ledige plassar på Helse- og sosialfag!

Det er jamnt over god søknad til Tryggheim for neste skuleår.

På Vg1 Helse- og sosialfag har vi framleis nokre få ledige plassar.

Ta kontakt med skulen om du er interessert!

Tlf: 51 79 80 00. Epost: post@tryggheim.no.

Har du valgt riktig bank?

Gjennom samarbeidet i KNIF (Kristen Norges innkjøpsfellesskap) har svært mange kristne organisasjoner valgt Sparebanken Pluss som sin samarbeidspartner.

Vi kan være din personlige lokalbank.....verden rundt.

Våre fordeler er bl.a. konkurransedyktige priser, personlig kontaktperson og rask beslutningsvei.

Ta kontakt på www.sparebankenpluss.no eller telefon 38 17 35 00, så forteller vi mer om hvordan vi kan bli din lokalbank.

Tryggheim Ungdomsskule

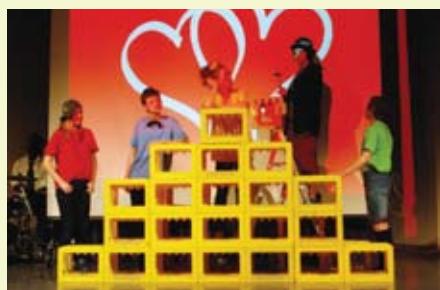
Babbel i Babel

To veker før påske var 9. klasse på Tryggheim ungdomsskule opptatt med heilt andre ting enn samfunnssfag og matematikk. Då var timeplanen rydda for å gje plass til den årlege revyen! I år var det stykket "Babbel i Babel" som vart førebudd og framført, ei teateroppsetjing som er bygd på historia om tårnet i Babel, og er skriven av lærar Sigurd Idland. Elevane var delte inn i ulike grupper, der nokre øvde inn sjølve skodespelet, andre styrte teknikken, nokre lagde kostymar og rekvisittar, nokre spelte og song, medan andre var scenearbeidrarar. Premieren for foreldre og vener var 6. april, medan ca 300 elevar frå naboskular kom og såg skuleførestillingane 7. april.

Sigurd Idland

Her er heile gjengen på 9. trinn samla etter tre vellykka førestillingar.

Midt i byggjinga av Babels tårn blei det
og tid til å forelsa seg. Bilete er frå eine
førestillingen

Her er nokre av dei som sleit og bygde
på Babels tårn i førestillinga

Politikk, takk!

Han er enno berre 8.-klassing, men Olaus Trygve Bjuland drøymer allereie om å bli heiltidspolitikar. Då passa det greitt å leggja vinterferien til Stortinget.

- Eg har store ambisjonar. Men før eg kjem så langt som til Stortinget må eg nok gå vegn om kommunestyre og fylkesting, erkjenner Olaus, og legg til at det naturlegvis er opp til veljarane om dette skal vera oppnæaleg. Partiet er for han sjølv sagt: KrFU. Første mål på vegn til den politiske stjernehimmelen er allereie nådd, ettersom han no er vald inn som vararepresentant i fylkesstyret. Frå før av er han styremedlem i Hå KrFU og det som vert kalla studieleiar i lokallaget.

- Eg set opp tema for styremøta. Me brukar mykje tid på å drøfta politiske saker som er oppe i nyheitene, fortel han.

På audiens hos Høybråten

Den politiske interessa vart vekt allereie på barneskulen. I forkant av stortingsvalet i 2009 skulle klassen arbeida i grupper for å diskutera politikk.

- Då fekk eg kunnskap om det, og sidan har eg hatt det i blodet. Eg har delteke på mange møter, konferansar og fylkesårsmøte, og har møtt mange av dei meir kjende politikarane i partiet der. Slikt gir berre endå meir motivasjon.

I vinterferien besøkte han og familien Dagfinn Høybråten på Stortinget.

- Eg har møtt han tre gonger før, og ei av gongene sa han at dersom eg og familien min nokon gong skulle til Oslo, måtte me ta kontakt, så skulle me få omvisning. Så det gjorde me.

Politikk i dei fleste fag

Olaus har mange hjartesaker. Friskulesaka er ei av dei.

- Eg brenn for valfridom i skulen, og for friskular som Jærtun og Tryggheim. Også trusfridomen får større spelrom der. Sjølv har eg aldri vurdert noko anna enn Tryggheim. Skulen har hatt veldig mykje å seie for meg, seier han. Olaus nyttar også skulen til å dela ut kulepennar og stressballar med KrF-logo.

- Eg dreg også nytte av det politiske engasjementet i fagleg samanheng. I framføringer tek eg med kunnskap og dreg nytte av debattskulering. I norsk kan eg bruka mange nye framandord og forstår meir av det eg les, i forhold til naturfag har eg fått meir kunnskap om ultralyd, og i samfunnssfag er politikk ein del av pensum. Det er vel kanskje berre i mattetimane eg ikkje får nytte for politikken, smiler han.

8.-klassingen har ikkje tenkt å leggje politikken på hylla med det første.

- Tida vil vise om politikken blir yrke eller fritidsengasjement for meg. Engasjement blir det i alle fall, lover Olaus Trygve Bjuland.

Knut Reier Indrebø